

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiae Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Exercitium, quo simpliciores in Deum tendant. Cap. LXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

ipse expirat, & transformatur in Deum supra operationem; & desiderium. Cum ergo homo sex ista præscripta in se senserit, tunc erit ei in sua introversione tam promptum; & facile contemplari & frui, sicut viuere in natura, & anhelitum emittere, atque attrahere, ornavitque se ad supereminente contemplatiuam vitam: quia factus est viuendum voluntariumque instrumentum Dei, quo operari potest quod vult, quomodo vult, & quando: nec huius operis efficaciam sibi homo adscribit, & ideo voluntarius manet, & promptus ad agendum quodcumque Deus præceperit, validus & fortis ad tolerandum quodcumque Deus permiserit, paratus denique est ab vtraque parte.

Exercitium, quo simplices in Deum tendant. Cap. LXII.

CAeterum, ut huiusmodi hominibus simplex detur instructio, qualiter quotidie ire debeant in istud secretum Dei cubiculum, & se disponere ad recipiendum lucem & claritatem Dei, faciendum scilicet quod in se est: Primò debet se talis viliorum cunctis hominibus reputare per abyssalem humilitatem, & ex corde omni creaturæ se subternere ac funditus mori, & abrenunciare omni proprietati. Consequenter seipsum totaliter subdere, vel coaptare debet in omnibus diuino beneplacito, sicut umbra sequitur motum corporis unde causatur, ut Deus in ipso liberè & impedite opus suum in prosperis & aduersis valeat operari. Deinde vires suas superiores, & præsertim virtutem amatiuam, affectibus penetratiuis sursum agere debet, & per quandam violentiam impellere ad influxum sui principij, vbi perseueratè importuna quadam pulsatione desideriorum velut ad amici ianuam confidenter excubabit, donec intromittatur, & à seipso deficiens, à spiritu diuino feliciter agatur: quia aliter non potest peruenire ad supereminentem contemplationem, nisi nudè à spiritu Dei agatur: quia vires, quibus operatur, sunt velut pedissequæ, animam ad sui ipsius supremum ante regis æterni cubiculum deducentes. Cumque anima cum suis viribus fuerit subleuata in supremum supra omnia creata, suauiterque à dilecto suo amplexata, tunc vires omnes cedere compelluntur, & ab omni actualitate quiescere, & anima spiritu Dei perfluitur, feliciterque agitur diuersis, imò mille modis. Et tunc sentit in virtute amatiua tactum quendam Spiritus sancti, veluti fontem viuendum fluentem riuis æternæ suauitatis. In virtute intellectiua percipit supersplendentes illuminationes intellectuales æterni solis cum veritate diuina. In memoria sentit quandam denudationem, ac puritatem ab omnibus imaginibus,

inuitaturq; & trahitur ad ineffabilem amplexum eminentis, & supereminentis vnionis cum Deo. Et hæ sunt tres portæ, quas ipsa sancta Trinitas animæ amorosæ aperit ad contemplandum, & cognoscendū ex parte infinitū thesaurum Dei. Et in isto finimus ornātū istius vitæ.

De consurrectione vitæ contemplatiuæ supereminentis, & operatione Spiritus sancti. Cap. L XIII.

Operatio-
num diui-
narum in
anima di-
scritio.

Exod. 19.
Exod. 24.

Exod. 19.

VLtimò per paucis agemus de consurrectione istius vitæ, seu status, quia nihil dignum de hoc scribi potest, respectiue ad id, quod est in veritate: & hoc propter incomprehensibilem, nobilem subtilitatem tractus sanctæ Trinitatis, & propter innumeros modos suæ sanctæ inactionis, iuxta suam inordinatissimam voluntatem, & nostram præparationem. Hic sciendum, quod ista consurrectio dumtaxat fit per inactionem Dei, quia hic anima stat eleuata supra omnem propriam operationem. Et licet opera sanctæ Trinitatis sint indiscreta, tamen vnicuique personæ in diuinis appropriatur actio sua propria in tribus superioribus viribus animæ: quia Spiritus sanctus suo tractu operatur in voluntate, seu virtute amatiua superiore: Filius in vi intellectiua: Pater in memoria: Et tunc anima apta efficitur ad contemplandum Deum. Cæterum, quia Spiritus sanctus nobis propinquior est secundum effluxum sanctæ Trinitatis, eò quod procedat à Patre & Filio, idcirco amatiua vis primò agitur, & trahitur, deinde intellectus & memoria. Ista consurrectio, vel ascensio figurata est in Mose, qui à Deo vocabatur ad ascendendum in montem Sinai. Moses iste cum omnibus filiis Israel videbat Deum à longè, eratq; species glorie Dei super montem Sinai quasi ignis ardens in conspectu filiorum Israel, quo figurantur qui egressi sunt de seculari vita in desertum penitentia. Sed præcepit Deus Mose, vt se à communi populo sequestraret, & parū pedem montis ascenderet cum Nadab, & Abihu, & septuaginta duobus senioribus, qui ordinati fuerant cum Mose iudicare populum. Et tunc vidit Moses sub pedibus Domini, opus quoddam ex coloribus factum quasi de lapide sapphiro fuisset, vel quasi calum cum serenum est, quo ascensu designatur inactio & tractus animæ, qui fit à Spiritu sancto. Sicut enim ibi fiebant tonitrua magna, & fulgura, & terræ motus, priusquam Moses vocaretur ad ascendendum, ita etiam fiunt in hominibus vi gorosæ inactiones Spiritus sancti, igneæ flammæ ardentis amoris, & motus magni corporis: & tunc venit spiritus Dei, influens quasi proflus, viti-